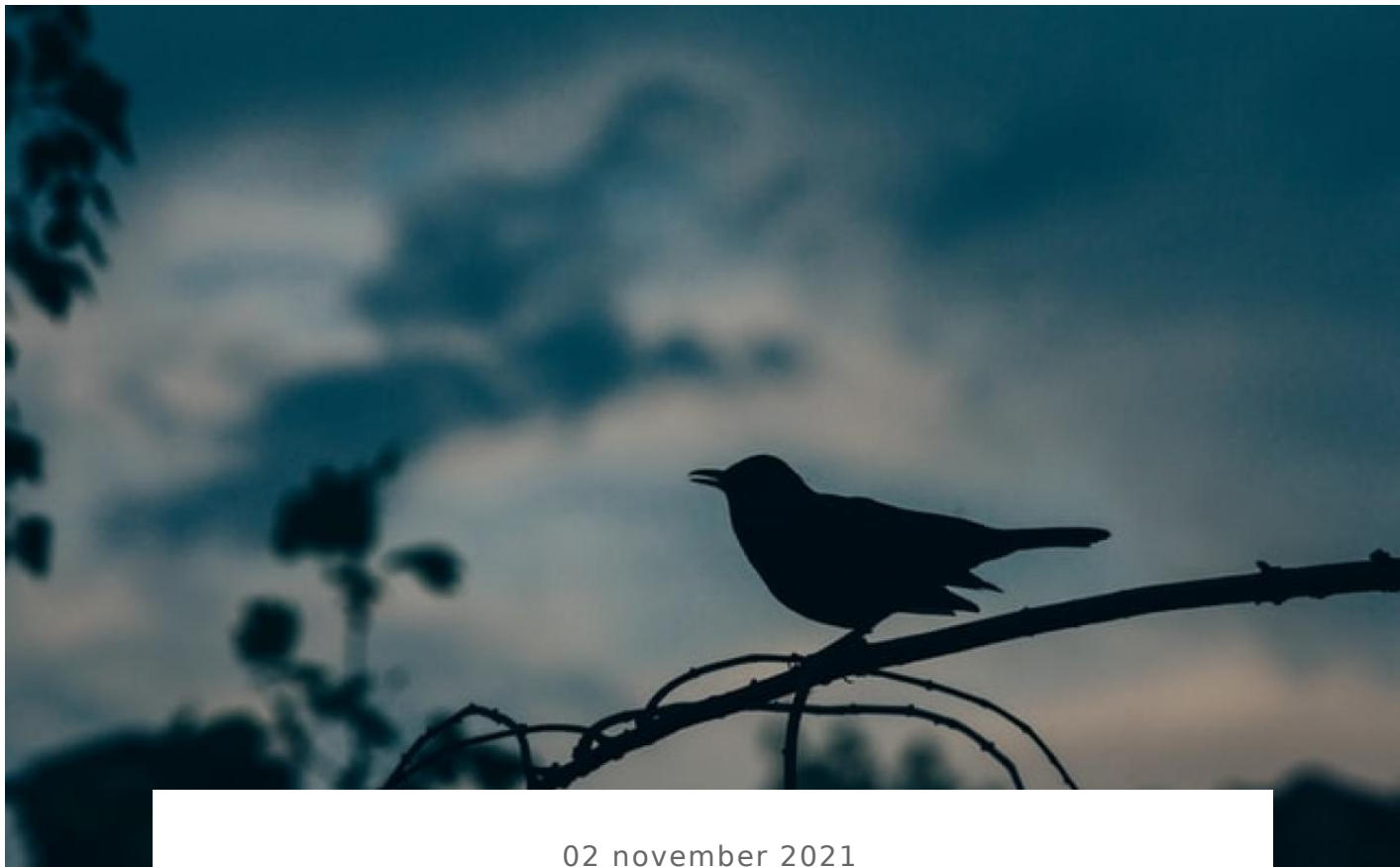

02 november 2021

Cirkels van geluid

Iedere morgen spreidt het merelgezag zich over het
land

Text: [Winnie Geurtsen](#) Image: [Benjamin Balazs on Unsplash](#) CCO

Er is nog maar nauwelijks een glimpje dageraad aan de horizon, als van heel ver weg het geluid komt. De eerste merel doet zijn gezang horen: de nacht is voorbij, het zonlicht komt! Al snel klinkt er een andere, van bijna even ver weg, daarna de volgende, en de volgende, dichterbij. Zo spreidt zich iedere morgen het merelgezag over het land. Van de vroege lente tot het begin van de winter brengen de herauten

van de zon een aaneenschakeling van klankheldere melodieën – de korte pauze tijdens de rui is ze van harte vergeven. Eén groot weefsel van gezang trekt voor het licht uit, cirkels van lofgezag. Het schijnt dat elke merel precies 20 minuten voor zonsopgang begint. Zij vormen de ouverture van een symfonie: later vullen de kleinere zangvogels met hun fijnere motieven de melodielijnen aan. Als je hierdoor gewekt wordt, kan de dag niet meer stuk.

Je hoeft geen deskundige te zijn om te kunnen horen dat elke vogel zijn eigen, unieke melodieën heeft, tegelijk helder en warm van toon. Er zit wel eens een beginner tussen, eentje die niet verder komt dan twee tonen *tuut-tuut*, gevolgd door een stuntelig kort riedeltje. En toch doet die ook mee in het grotere patroon, ook deze merel wekt een volgende. De aankondiging is niet te missen, en dat gaat al eeuwenlang zo. Een luisterrijk geschenk van de schepping. Niet zo vreemd dat dit gezang voor Paul McCartney de inspiratie vormde voor *Blackbird*, een van de mooiste popsongs van de vorige eeuw, gebaseerd op een stuk van Bach.

Volgens biologen zingen vogels om hun territorium af te bakenen. Dat afbakenen doen ze zeker, ook op andere manieren. Wat gaan ze soms op elkaar los voor de paartijd, sommige gunnen elkaar het licht in de ogen niet. Maar met hun gezang scheppen ze tegelijkertijd een welluidend netwerk van in elkaar verweven cirkels van geluid. Hoe ver reikt hun gezang? In ieder geval ver genoeg om de volgende vogel te inspireren tot zijn eigen lied. In hun variatie in toon, melodie, timbre en ritme vormen ze een veelheid aan uitingen van creativiteit, in ontvankelijkheid voor het licht. Onder alle weersomstandigheden, zelfs bij stormweer of maartse sneeuwbuien, rolt het vogelgezag zich voor de zonsopkomst uit, als een vederlicht weefsel dat de mensheid aanspoort tot luisteren. Kijk naar de reactie van een klein kind als het een merel hoort zingen, en je kunt zien hoe ontvankelijk we in ons diepere wezen zijn voor de zag van deze lichtboodschappers.

De natuur is ons als een spiegel meegegeven maar wanneer we ons open durven stellen en bereid zijn tot zelfreflectie, kan ze ons ook als gids gaan dienen. De hele natuur wordt geïnspireerd door dezelfde stuwende kracht, die ook ons mensen ertoe aanzet om zich te wenden naar het licht. Het is opvallend dat we de neiging hebben om vooral buiten onszelf te zoeken naar dat licht, naar warmte, geluk. Vroeg of laat lopen we echter tegen het gevoel aan dat we alles eigenlijk al gedaan en gezien hebben, en dat alles hetzelfde blijft. Deze ervaring is al geboekstaafd in het Bijbelboek Prediker. Toch blijft ieder mens zoeken, het lijkt een aangeboren drijfveer. Maar misschien zoeken we niet in de juiste richting. Waarom zouden we onze zoektocht niet

eens naar binnen richten, naar ons eigen innerlijk? De vonk die daar ligt te wachten, is een klein maar werkzaam restant van de Lichtkracht die ieder levend wezen inspireert, en die erop wacht ontdekt te worden. De achttiende-eeuwse Duitse mysticus Karl von Eckartshausen [\[1\]](#) omschrijft het als volgt:

Waar ook maar een mogelijkheid tot lichtopneming en lichtontvankelijkheid bestaat, deelt het licht zich mee. Het dringt zich echter nergens op en wacht tot het rustig kan worden opgenomen.

Het licht is er voor iedereen, jong en oud, ongeacht geaardheid, status, opleidingsniveau, positie in de maatschappij, huidskleur, sociale achtergrond. Of we een eenvoudig melodietje zingen of hoog van de toren blazen, het wil zich aan iedere lichtzoeker mededelen; het wacht rustig tot we eraan toe zijn. En als het moment daar is, opent zich ons bewustzijn voor een zilverachtige koorzang en voor een schat aan licht en kleur van een mateloze intensiteit, die ons bevattingsvermogen ver te boven gaat. Het prachtige ochtendkoor van de merels is daar een kleine, bescheiden voorbode van.

Blackbird

*Blackbird singing in the dead of night
Take these broken wings and learn to fly
All your life
You were only waiting for this moment to arise*

*Blackbird singing in the dead of night
Take these sunken eyes and learn to see
All your life
You were only waiting for this moment to be free*

*Blackbird fly, blackbird fly
Into the light of a dark black night*

The Beatles [\[2\]](#)

---

[1] Karl von Eckartshausen, *De wolk boven het heiligdom*, derde brief. Rozekruis Pers, Haarlem 1991

[2] [Wings - Blackbird - YouTube](#)

[Paul McCartney – Blackbird \(The Beatles\) | The story behind the song - YouTube](#)